

281[⊕]T Reginald Heber 1826
O Gustav Jensen 1915
M J.B. Dykes 1861

Hel - lig, hel - lig, hel - lig! Her - re Gud all -
mek - tig, dag for dag vår lov - sang skal sti - ge
opp til deg! Hel - lig, hel - lig, hel - lig!
Nå - de - full og prek - tig, Fa - der, Sønn og
Ånd, all æ - re væ - re deg!

2 Hellig, hellig, hellig! synger helgenskarer,
kaster sine kroner for dine føtter ned.
Englehærers jubel oppad mot deg farer,
du som var og er og evig bliver ved.

3 Hellig, hellig, hellig! Lyset er ditt rike,
intet urent øye kan se din herlighet.
Ene du er hellig, ingen er din like,
full av makt og renhet og av kjærlighet.

4 Hellig, hellig, hellig! Herre Gud allmektig,
jord og hav og himmel, se alt skal prise deg!
Hellig, hellig, hellig! Nådefull og prektig,
Fader, Sønn og Ånd, all ære være deg!

⊕ 284

T Carl Gustav Boberg 1885 (Sv)
O Knut J. Andersen 1956
M Svensk folketone

O sto - re Gud, når jeg i und - ring
a - ner hva du har skapt i ver - den ved ditt
ord, ser u - ni - ver - set med de man - ge ba - ner
og vet alt liv opp - hol - des ved ditt bord,
da bry - ter lov - sang i - fra sje - len ut: O sto - re
Gud, o sto - re Gud! Da bry - ter lov - sang
i - fra sje - len ut: O sto - re Gud, o sto - re Gud!

2 Når jeg i Skriften ser de mange under
som Gud har gjort fra første Adams tid,
og ser hvor trofast Herren alle stunder
har ført sitt folk igjennom livets strid;
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/ →

3 Når jeg så vet at Kristus lot seg føde,
ja, at han gikk omkring og gjorde vel,
inntil han sonet verdens synd og døde
og oppsto for å frelse hver en sjel;
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/

4 Når så til slutt hvert tidens slør må falle,
og troens mål er nådd, så jeg får se,
vil evighetens klokker sjelen kalle
for tronen mellom skaren hvit som sne.
/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
Takk, store Gud, takk, store Gud! :/